For

BRUDEPARRET.

22de Marts 1891.

Mel.: Der er et Land.

Fuldbragt nu er den skjønne Pagt, som binder
to Sjæles Virken, at den bliver een:
mens Tidens Strøm ustandselig henrinder,
staar denne fast til Livets Time seen.
Gid Lykkens Dør sig aabne for Jer tvende
at blomstersmykket Eders Vandring gaa:
Gid Herrens Naade sig mod Jer vil vende,
i rigest Maal han Eder signe maa.

Det er vort Ønske nu da I forlader
de Hjem, hvis Pryd I hidtil hørte til,
og savnes vil I tit af Moder, Fader,
Nu da I egen Rede bygge vil.
Men skjønne Minder vil Jer tit omsvæve
fra Barndomshjemmets milde Liv og Fred,
da vil sig Takken højt mod Himlen hæve
for dem, som skjænked Eder Kjærlighed.

Men alle vi som her nu er tilstede
at fejre Eders skønne Højtidsstund,
Vi Glasset løfte ville højt med Glæde,
og Ønsket lyde lydt fra hver en Mund:
— „Paa Livets Rejse Eder følge Lykke,
„Du vor Veninde, Du vor kjære Ven —
„Gid gylden Krands engang maa Eder smykke,
„Højt leve *Dina, Fredrik Sal'monsen.*

Kjøbenhavn. — I. Cohens Bogtrykkeri.